Dosarul nr. 4-1569/2025

4-25092787-12-4-01072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

09 octombrie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Tudor Stambol
Grefier Cătălina Rașcovschi
Cu participarea:
Contravenientului
Igor Sîrbu
În lipsa:
Agentului constatator Serghei Cemurtan

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientului:

Sîrbu Igor**,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****,-

de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (2) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data de 23.06.2023 agentul constatator al SSTCR a DPP a INSP, Serghei Cemurtan, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 555236 în privința lui Sîrbu Igor, pe faptul că, la data de 15.06.2025 ora 17:30 min., deplasându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Chișinăului 5, fiind la volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** a comis ciocnirea automobilului de model „*****” cu n/î *****parcat de Sîrbu Ion, după care a părăsit locul accidentului fără a anunța poliția, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 243 alin. (2) Cod contravențional.

În ședința de judecată agentul constatator Serghei Cemurtan nu s-a prezentat, fiind citat legal, fapt confirmat prin prezența dovezii de expediere a citației prin intermediul poștei electronice, din care motiv instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată contravenientul Sîrbu Igor a recunoscut vina.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, audiind participanții, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Igor Sîrbu de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (2) Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, Igor Sîrbu la data de 15.06.2025 ora 17:30 min., deplasându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Chișinăului 5, fiind la volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** a comis ciocnirea automobilului de model „*****” cu n/î *****parcat de Sîrbu Ion, după care a părăsit locul accidentului fără a anunța poliția.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform prevederilor art. 243 alin. (2) Cod contravențional, *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat*

consecinţele prevăzute la art. 242 alin. (2), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepţia accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule, se sancţionează cu amendă de la 50 la 100 de unităţi convenţionale sau cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 1 la 2 ani, sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de la 10 la 15 zile.

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 555263 întocmit în privința lui Sîrbu Igor.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional se reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

- scrisoare de expediere (f. d. 1);

- foaie de titlu (f. d. 2);

- copia cererii lui Sîrbu Igor prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei care i-a deteriorat automobilul de model „*****” care era parcat în parcarea auto a magazinului „Metro” (f. d. 3);

- procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 555263 întocmit în privința lui Sîrbu Igor în baza art. 243 alin. (2) Cod contravențional (f. d. 4);

- copia procesului – verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 999991 întocmit în privința lui Sîrbu Igor în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional (f. d. 5);

- copia procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.06.2025 (f. d. 6);

- planșe fotografice (f. d. 7);

- copia procesului-verbal de audiere a victimei Sîrbu Ion din 16.05.2025 (f. d. 8);

- copia procesului-verbal de audiere a contravenientului Sîrbu Igor din 23.06.2025 (f. d. 9);

- copia buletinului de identitate și permisului de conducere eliberat pe numele lui Sîrbu Igor (f. d. 10, 11).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Sîrbu Igor la data de 15.06.2025 ora 17:30 min., deplasându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Chișinăului 5, fiind la volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** a comis ciocnirea automobilului de model „*****” cu n/î *****parcat de Sîrbu Ion, după care a părăsit locul accidentului fără a anunța poliția.

Instanța consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia aplicată în privința sa, fapt confirmat prin semnătura contravenientului la rubricile corespunzătoare din procesul-verbal cu privire la contravenție. În cadrul ședinței de judecată contravenientul Sîrbu Igor a recunoscut comiterea contravenției.

Sub acest aspect, instanța conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale, cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Sîrbu Igor a săvârșit contravenția prevăzute de art. 243 alin. (2) Cod contravențional și anume părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute

la art. 242 alin.(2), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Sîrbu Igor au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 243 alin. (2) Cod contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional, sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că , agentul constatator a indicat că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 555236 a fost întocmit la data de 23.06.2023 însă din toate materialele, probele cercetate și coroborate se deduce faptul că agentul constatator a admis o eroare mecanică și anume ce ține de anul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, astfel, instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza Maslova şi Nalbandov contra Rusiei, Curtea a

reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „ *(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale*."

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența rationae materie sau ratione personae, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia şi la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445" din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea

neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Făcând referire la cele indicate supra, instanța de judecată v-a înlătura eroarea mecanică și v-a considera anul întocmii procesului-verbal cu privire la contravenție anul 2025.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalități, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătură procesul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul contravenţiei comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravităţii faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu

mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Ţinând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravenţional, luând în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, caracteristica contravenientului şi de circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale în beneficiul statului.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

În conformitate cu art. art. 34, 243 alin. (2), 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Sîrbu Igor, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (2) Cod contravențional, stabilindu-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 50 (cinzeci) unități convenționale, echivalentul a 2500 (două mii cinci sute) lei.

Se explică contravenientului conținutul art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, care prevede: *„Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.”*

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Tudor Stambol